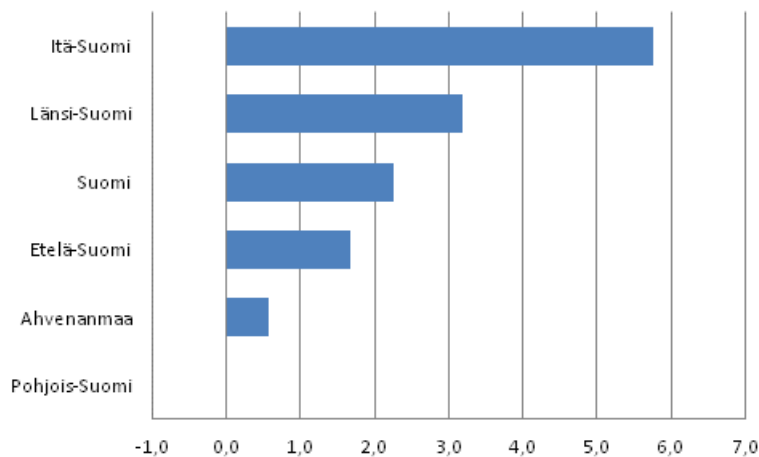

Aluetilinpito 2011

Itä-Suomen bruttokansantuote asukasta kohden kasvoi suuralueista eniten

Suuraluetasolla tarkasteltuna asukasta kohden lasketun bruttokansantuotteen volyymin kasvu oli voimakkainta Itä-Suomessa, 5,8 prosenttia. Myös Länsi-Suomessa päästiin selkeästi koko Suomea nopeampaan kasvuun. Pohjois-Suomessa sen sijaan ei tapahtunut muutosta vuoden 2010 tasoon nähden. Suomen asukasta kohden lasketusta tuotannon kasvusta jäivät jälkeen myös Etelä-Suomi ja Ahvenanmaa. Ne olivat kuitenkin edelleen absoluuttiselta tasoltaan (bkt/capita) kaksi korkeinta suuraluetta, kun taas Itä-Suomen käypähintainen bruttokansantuote oli vuonna 2011 suuralueiden matalin, reilut 27 400 euroa asukasta kohden. Tiedot perustuvat aluetilinpidon tuotanto- ja työllisyystietoihin vuodelta 2011.

Bruttokansantuote asukasta kohden, volyymin muutos suuralueittain vv. 2010–2011, %

Maakunnittaisista tilastotiedoista nähdään, että vuonna 2011 alueen asukaslukuun suhteutettu markkinahintainen bruttokansantuote oli korkein Uudellamaalla, 46 292 euroa. Kärkikolmikkoon sijoittuivat jälleen myös Ahvenanmaa ja Pohjanmaa. Matalin bruttokansantuote asukasta kohden oli edelleen Kainuussa, vajaa 25 000 euroa. Uudenmaan asukaslukuun suhteutettu bruttokansantuote oli maakuntien keskiarvoa noin 47 % suurempi. Myös Ahvenanmaan poikkeaa selkeästi maakuntien keskiarvosta. Näin suurta eroa alueiden välillä voidaan selittää mm. toimialarakenteella, taloudellisen toiminnan keskittymisellä

pääkaupunkiseudulle, sekä yritysten tekemillä liiketoiminnallisilla ja kirjanpidollisilla järjestelyillä yrityksen toimipaikkojen kesken.

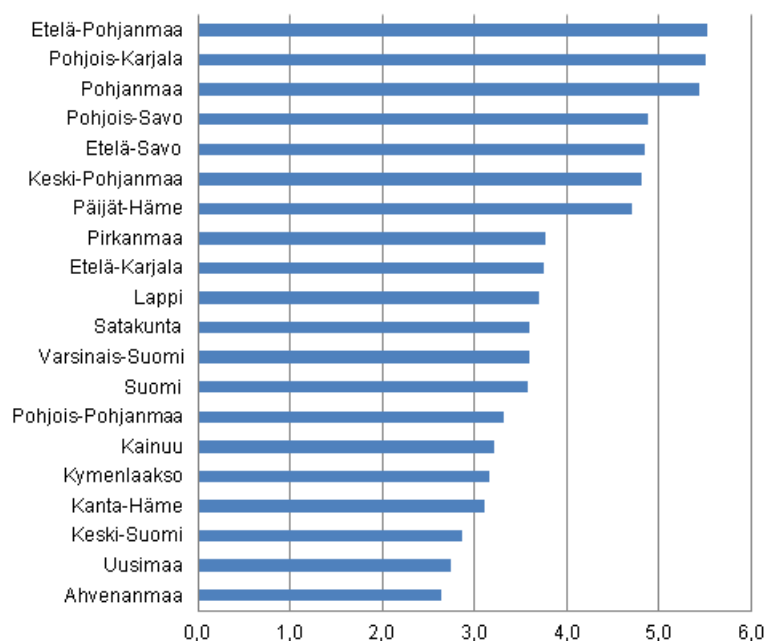
Alueelliset tuotannon ja työllisyyden aikasarjat vuosilta 2000-2011 noudattavat kansantalouden tilinpidon käyttämää TOL2008-toimialaluokitusta. Tietokantataulukoissa on edelleen tarjolla pidempi aikasarja vuosilta 1975-2008, joka on tehty vuoden 2010 aluejaolla ja vanhemmalla toimialaluokituksella (TOL2002). Aluutilinpidossa väkiluku on sama kuin keskiväkiluku, eli kahden peräkkäisen vuoden väkilukujen keskiarvo.

Liitetaulukossa 1 on esitetty asukaslukuun suhteutetun bruttokansantuotteen volyymin muutos suuralueittain vv. 2010-2011.

Uudellamaalla käytettävissä olevien tulojen kasvu verrattain heikkoa

Suomen maakunnista kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden kasvoivat nimellisesti eniten Etelä-Pohjanmaalla, 5,5 prosenttia vuosien 2010 ja 2011 välillä. Lähes yhtä nopeaan kasvuun yltivät Pohjois-Karjalan ja Pohjanmaan maakunnat. Manner-Suomessa käytettävissä olevien tulojen kasvu asukasta kohden oli heikointa Uudellamaalla, vain 2,7 prosenttia vuodesta 2010. Yleisesti ottaen kasvu on ollut uusimpien tilastotietojen mukaan hitaampaa lähes kaikissa maakunnissa verrattuna edellisvuoden vastaavaan, jolloin palattiin talouskriisiä edeltävälle noin 5 prosentin kasvu-uralle koko maassa. Maakuntien keskimääräinen kasvu käytettävissä olevissa tuloissa per asukas oli vajaa 4 prosenttia.

Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot asukasta kohden, muutos maakunnittain vv. 2010–2011, %

Käytettävissä olevat tulot saadaan, kun kotitalouksien saamista palkoista ja muista palkansaajakorvauksista, omaisuus- ja muista tuloista sekä sosiaalietuuksista vähennetään maksetut tuloverot, sosiaaliturvamaksut ja muut maksetut tulonsiirrot. Manner-Suomen maakunnissa asuvan kulutukseen ja säästämiseen jäävät tulot olivat enimmillään uusimaalaisilla, 22 261 euroa asukasta kohti. Tulojen kasvukärkeä pitävän Etelä-Pohjanmaan käytettävissä olevat tulot olivat sen sijaan 17 586 euroa per asukas, mikä oli keskimääräistä suomalaista vajaa 1 900 euroa vähemmän. Ahvenanmaa piti edelleen paikkansa Suomen maakuntien huipulla, 23 146 euroa, huolimatta verrattain vaatimattomasta 2,6 prosentin nimelliskasvusta.

Koko maan keskiarvo oli 19 475 euroa, eli 674 euroa edellisvuotta enemmän. Keski-Pohjanmaalla oli edelleen vähiten käytettävissä olevia tuloja asukasta kohden. Ääripäiden, Ahvenanmaan ja Keski-Pohjanmaan, välinen ero laski hienoisesti alle 6 000 euroon. Mediaanimaakunta oli vuonna 2011 Etelä-Karjala, 18 423 euroa per asukas, mikä on vain hieman maakuntien välistä keskiarvoa pienempi. Selkeän eron muun maan tasoihin tekevät jälleen Ahvenanmaa ja Uusimaa, joista jälkimmäiseen on vuoden 2011 alussa liitetty Itä-Uudenmaan maakunta. Vuonna 2010 Itä-Uudenmaan maakunta sijoittui heti Uudenmaan jälkeen käytettävissä olevissa tuloissa per asukas.

Aluutilinpidon tiedot julkaistaan koko aikasarjalle uusimman tilastovuoden mukaisella kuntajaolla. Tiedot perustuvat Tilastokeskuksen julkaisemiin kotitalouksien aluutilien tietoihin vuodelta 2011. Laskelmissa on käytetty heinäkuussa 2013 tarkistettuja kansantalouden tilinpidon lukuja. Tietokantatauluissa uusimmat luvut ovat vertailukelpoisessa aikasarjassa vuosille 2000-2011. Tarjolla on myös aikasarja 1995-2008, jonka laadinnassa käytetyt kansantalouden tilinpidon luvut ovat vuodelta 2010.

Liitetaulukossa 2 on esitetty asukaslukuun suhteutettujen käytettävissä olevien tulojen muutos maakunnittain vv. 2010-2011.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asukaslukuun suhteutetun bruttokansantuotteen volyymin muutos suuralueittain vv. 2010-2011, %	5
Liitetaulukko 2. Asukaslukuun suhteutettujen käytettävissä olevien tulojen muutos maakunnittain vv. 2010–2011, %.....	5
Laatuseloste: Aluetilinpito.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asukaslukuun suhteutetun bruttokansantuotteen volyymin muutos suuralueittain vv. 2010-2011, %

Suuralue	Volyymien muutos
Pohjois-Suomi	0,0
Ahvenanmaa	0,6
Etelä-Suomi	1,7
Suomi	2,3
Länsi-Suomi	3,2
Itä-Suomi	5,8

Liitetaulukko 2. Asukaslukuun suhteutettujen käytettävissä olevien tulojen muutos maakunnittain vv. 2010-2011, %

Maakunta	Muutos
Ahvenanmaa	2,6
Uusimaa	2,7
Keski-Suomi	2,9
Kanta-Häme	3,1
Kymenlaakso	3,2
Kainuu	3,2
Pohjois-Pohjanmaa	3,3
Suomi	3,6
Varsinais-Suomi	3,6
Satakunta	3,6
Lappi	3,7
Etelä-Karjala	3,8
Pirkanmaa	3,8
Päijät-Häme	4,7
Keski-Pohjanmaa	4,8
Etelä-Savo	4,8
Pohjois-Savo	4,9
Pohjanmaa	5,4
Pohjois-Karjala	5,5
Etelä-Pohjanmaa	5,5

Laatuseloste: Aluetilinpito

1. Tilastotietojen relevanssi

1.1 Tilaston tarkoitus

Aluetilinpito on kansantalouden tilinpidon alueellinen tarkennus. Aluetilinpito sisältää monipuolista tietoa Suomen aluetalouksien rakenteista ja kehityksestä. Aluetilinpito jakaantuu tilastollisen perusyksikön mukaan ensinnäkin tuotantoa, työllisyyttä ja investointeja kuvaavaan varsinaiseen aluetilinpitoon sekä toisaalta kotitalouksien tuloja ja tulonkäyttöä kuvaaviin kotitalouksien aluetileihin.

Aluetilinpidon tietoja käytetään alueellisten viranomaisten päätöksenteon ja seurannan apuna. Kotimaisessa päätöksenteossa maakuntien liitot toimivat aluekehittämisviranomaisina, jolloin korostuu maakuntatason merkitys (Alueiden kehittämislaki, annettu Helsingissä 12. päivänä heinäkuuta 2002). Euroopan Unionissa suuraluetaso on tärkeä aluepolitiikassa, koska rakennerahastojen tukikelpoisuus määritellään suuralueittain lasketun alueellisen bruttokansantuotteen perusteella.

1.2 Tilaston käsitteet ja luokitukset

Aluetilinpidossa käytetään pääsääntöisesti samoja käsitteitä kuin kansantalouden tilinpidossa. Aluetilinpito poikkeaa kansantalouden tilinpidon järjestelmästä tuotantoa kuvaavassa tilastossa aputoimipaikkojen käsittelyn osalta. Kotitalouksien aluetileillä ovat tuloissa mukana työsuhteoptiot sekä omaisuuden luovutusvoitot ja -tappiot, jotka koko maan tilinpidossa on jätetty kirjaamatta aluetilinpidon kuvauspiiriin kuuluville tileille.

1.2.1 Aluetilinpidon erityispiirteet

Ulkoalue on aluetilinpitoon kuuluva käsite. Ulkoalueelle kuuluva taloudellinen toiminta sisältyy Suomen talousalueeseen ja siten kansantalouden tilinpidon kuvauspiiriin. Ulkoalueen toimintoja ei voida kuitenkaan kohdentaa millekään Suomen maantieteelliselle alueelle. Näitä toimintoja ovat esimerkiksi Suomen suurlähetystöt ulkomailla ja rauhanturvajoukot. Aluetilinpidossa ulkoalueesta on muodostettu varsinaisten maantieteellisten alueiden lisäksi oma erillinen alueensa.

Aputoimipaikka on aluetilinpidossa erityisongelma, koska se kansantalouden tilinpidon laskentamenetelmän mukaan ei varsinaisesti tuota mitään sijaintialueellaan. Aputoimipaikkoja ovat esimerkiksi yrityksen pää-, myynti- yms. konttorit, jotka palvelevat yrityksen varsinaisten tuotantoyksiköiden toimintaa.

Aputoimipaikka voi palvella eri alueilla sijaitsevia yksiköjä. Sen alueellisessa kohdentamisessa noudatetaan kotipaikkaperiaatetta, jolloin aputoiminnot kohdistetaan sille alueelle, jolla ne sijaitsevat.

Aputoimipaikan toimiala määräytyy samalla tavalla kuin kansantalouden tilinpidossa. Tämän mukaan aputoimipaikka kohdistetaan sille toimialalle, jolle sen palvelemien yksiköiden arvonlisäyksen pääosa on luokiteltu.

Koska kansantalouden tilinpidossa aputoimipaikkojen tuotos ei vastaa yrityksen liikevaihtoa eikä muita tuloslaskelman eriä, on aluetilinpidossa osalle aputoimipaikoista estimoitava ylimääräistä liikevaihtoa ja muita eriä, joiden perusteella aputoimipaikoille voidaan kohdentaa aluetilinpidon taloustoimia. Yrityksen vakiotuottavuuteen perustuvilla laskelmilla aputoimipaikoille lisätään tuotosta, välituotekäyttöä sekä arvonlisäystä. Saman suuruiset erät vähennetään yrityksen varsinaisilta toimipaikoilta. Tällöin pysytään kansantalouden tilinpidon asettamassa kokonaiskehikossa.

Eräitä tuloeriä ei ole kansantalouden tilinpidossa kirjattu aluetilinpidon kuvausalueen piiriin. Työnantajan työntekijälle suuntaamat optioetuudet ovat kotitalouksien aluetileillä mukana osana palkansaajakorvauksia, vaikka vastaavaa erää ei ole esitetty aluetilinpidon tuotantopuolella eikä kansantalouden tilinpidossa. Vastaavasti kotitalouksien omaisuustuloihin on laskettu mukaan omaisuuden myynnin luovutusvoitot ja -tappiot. Nämä tuloerät ovat mukana, koska ne vaikuttavat merkittävästi kotitalouksien ensitulon ja käytettävissä olevan tulon alueelliseen jakaumaan. Kotitalouksien aluetilien tiedot on myös saatavilla täysin kansantalouden tilinpidon mukaisina. Nämä tiedot toimitetaan myös Eurostatiin.

1.2.2 Tilaston yksiköt, luokitukset

Aluetilinpidoissa käytetään tilaston perusyksikkönä sekä toimipaikkaa että institutionaalista yksikköä. Tuotannon ja työllisyyden aluetileillä käytetään laskennassa perusyksikkönä toimipaikkaa, jolle löytyy yksikäsitteinen kotipaikka ja toimiala. Kotitalouksien aluetileillä käytetään puolestaan institutionaalista yksikköä eli kotitaloutta. Kotitalous on yksialueinen institutionaalinen yksikkö, joka kohdennetaan ensisijaisen asunnon sijaintikuntaan.

Aluetilinpidon luokitukset ovat samat kuin kansantalouden tilinpidoissa. Tilastossa ovat käytössä vuosi-, taloustoimi-, toimiala-, ja sektoriluokitukset. Vuosi on kalenterivuosi. Lisäksi aluetilinpidoissa on käytössä alueluokitus, joka vastaa EU:n yhtenäistä alueyksikköjen NUTS -luokitusta. Käytössä on aikasarjan viimeisimmän vuoden mukainen alueluokitus maakunta- ja seutukuntatasolla.

1.2.3 Tuotanto-, työllisyys- ja investointitilit

Aluetilinpidon laskentakehikko noudattaa kansantalouden tilinpidon järjestelmää edellä mainituin poikkeuksin. Tilijärjestelmä esitetään tiliristikkoina, joissa taloustoimet jaetaan resursseihin ja käyttöön. Tässä käsitteet esitellään bruttomuodossa, jolloin kiinteän pääoman kulumista ei ole vähennetty. Kiinteän pääoman kulumisen laskelmat edellyttäisivät alueittaisen pääomakannan arvioimista, jollaista ei tällä hetkellä ole olemassa.

Tuotantotilillä tuotos, väliuotekäyttö ja arvonlisäys lasketaan toimialoittein ja sektoreittain. Bruttokansantuote markkinahintaan lasketaan aluetilinpidon järjestelmässä vain aluetasolla.

Tulonmuodostustili kuvaa kuinka arvonlisäys jakautuu alaeriin kuten palkansaajakorvauksiin, muihin tuotantoveroihin ja -tukipalkkioihin sekä toimintaylijäämään. Tulonmuodostustilin käytön eristä aluetilinpidoissa lasketaan vain palkansaajakorvaukset.

Alueellisia vertailuja tehtäessä on hyvä muuntaa arvonlisäys tai vastaava vertailukelpoiseksi alueiden välillä. Yleensä suhteutetaan tarkasteltava erä alueelle rekisteröityyn väestöön. Aluetilinpidon väestökäsitteenä käytetään keskiväkilukua, joka perustuu kyseessä olevan vuoden viimeisimmän päivän ja edellisen vuoden viimeisimmän päivän väkilukujen keskiarvoon. Aluetasolla työmatkailu aluerajojen yli voi häiritä alueellisia vertailuja. Aluetilinpidoissa voi arvonlisäyksen suhteuttaa myös alueen työllisyyteen, jolloin kuvataan alueen tuotannon aikaansaamiseen osallistunutta työvoimaa.

Kiinteän pääoman bruttomuodostus on siinä mielessä bruttoerä, ettei pääoman kulumista ole vähennetty. Siitä on kuitenkin vähennetty kiinteän pääoman myynnit. Kiinteän pääoman bruttomuodostus kuvaa tuotantomahdollisuuksien muutosta alueella.

1.2.4 Kotitalouksien aluetilit

Kotitalouksien aluetilit sisältävät ensitulon jakotilin ja tulojen uudelleenjaon tilin EKT 1995:ssä esitetyt jakotaloustoimet. Ensitulon jakotilillä kirjataan tuotantontekijäkorvauksia ja tulojen uudelleen jakotilillä on tulonsiirtojen luonteisia eriä.

Ensitulon jakotilin aloittavat tasapainoerät ovat toimintaylijäämä ja sekatalo. Kotitalouksien toimintaylijäämä vastaa asunnonomistajien saamaa omistusasumisen tuloa. Sekatalo sisältää ne tuloerät, joita ei voida erotella yrittäjä-kotitalouden ja sen omistaman yrityksen välillä. Ensitulo on ensitulon jakotilin päättävä tasapainoerä.

Tulojen uudelleenjaon tili alkaa ensitulolla, joka on siirretty ensitulon jakotilin käyttö puolelta tulojen uudelleenjakotilin avaavaksi resurssiksi. Tulojen uudelleenjaon jälkeen tili päättyy käytettävissä olevaan tuloon.

Käytettävissä olevaa tuloa asukasta kohti voidaan pitää alueen materiaalista elintaso kuvaavana mittarina. Ainakin se sopii paremmin alueen elintason arvioimiseen kuin arvonlisäys, joka kuvaa alueen tuotantoa. Kansainvälisissä elintasovertailuissa sen sijaan institutionaaliset rakenteet poikkeavat hyvinkin paljon maiden välillä. Eri sektorit eivät tuota samoja palveluja samoihin hintoihin kaikissa maissa. Esimerkiksi terveys- ja koulutuspalvelut eivät ole yhtä edullisesti kansalaisten käytettävissä eri maissa. Onkin hyvä korostaa käytettävissä olevan tulon roolia kansallisena elintasomittarina, kun puolestaan arvonlisäys per asukas voi kuvata paremmin elintasoeroja kansainvälisissä vertailuissa.

1.3 Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmä

Aluetilinpito noudattaa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmää 1995 (EKT 1995). Kesäkuussa 1996 EU:n neuvosto on komission ehdotuksesta antanut dokumentille EKT 1995 vankan oikeudellisen perustan (asetus Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpidoon järjestelmästä).

Euroopan unionin tilastotoimisto Eurostat on koonnut tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön (NUTS), jotta EU:n alueellisten tilastojen laadinnassa olisi käytettävissä yksi yhtenäinen jako alueellisiin yksiköihin. NUTS:illa ei ole ollut itsenäistä oikeudellista asemaa ennen 11.7.2003 voimaan astunutta NUTS -asetusta (1059/2003).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Aluetilinpito kuvaa Suomen talousalueella tapahtuvaa taloudellisen toiminnan alueellista sijoittumista. Suomen talousalue koostuu niistä institutionaalisista yksiköistä, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus on Suomen talousalueella.

Aluetilinpidoissa käytetään lähteinä laajalti Tilastokeskuksen ja eräiden muiden tilastotuottajien aineistoja. Laajassa käytössä ovat erilaiset rekisteripohjaiset aineistot. Tärkeimmät aineistot ovat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri, yritysten rakennetilasto, Valtiokonttorin tilivirastoaineisto, Verohallituksen henkilöveroaineisto, Tilastokeskuksen tulonjakotilasto sekä asuntokantatiedot yhdistettynä vuokratietoihin. Aluetilinpidoon taloustoimien kehikkona on kansantalouden tilinpito.

Alueellistamisen menetelmät jaetaan neljään pääluokkaan. Nämä menetelmät esitetään alla preferenssijärjestyksessä, eli aina olisi käytettävä järjestysluvultaan pienempää menetelmää mikäli mahdollista.

1. Alhaalta ylös -menetelmä
2. Yritysjako
3. Toimialajako
4. Ylhäältä alas -menetelmä

Alhaalta ylös -menetelmä tarkoittaa, että kaikki tai melkein kaikki tieto on saatavilla toimipaikoittain. Yritysjakomenetelmässä joudutaan pääosa tai kaikki tiedoista jakamaan yritystasolta toimipaikoille. Toimialajako tarkoittaa, että kansantalouden tilinpidoon toimialan taloustoimet jaetaan toimialan toimipaikkojen kesken esimerkiksi liikevaihdon tai työllisten lukumäärän perusteella. Ylhäältä alas -menetelmässä toimialan ja taloustoimen tiedot jaetaan alueille indikaattorin avulla. Indikaattorin pitäisi mahdollisimman hyvin korreloida itse kuvattavan ilmiön kanssa.

Tiedot alueellistetaan noudattaen kotipaikkaperiaatetta. Sen mukaan tuotanto, työllisyys ja investointitiedot kohdistetaan tuotantoyksikön kotipaikkaan. Kotipaikka on kunta, jossa kyseessä oleva yksikkö sijaitsee. Samoin kotitalouksien luvut kohdistetaan kotitalouden kotipaikkaan eli siihen kuntaan, jossa kotitalouden jäsenet asuvat. Kotipaikkaperiaatteesta johtuen aluetilinpidoon järjestelmässä esiintyy kaksi erilaista lukua alueellisista palkansaajakorvauksista. Tuotantotilillä palkansaajakorvaukset kohdennetaan maksajan mukaan tuotantoyksikön kotipaikkaan ja ensitulon jakotilillä ne kohdennetaan saajan mukaan kotitalouden kotipaikkaan.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tiedot pohjautuvat kansantalouden tilinpidoon tietoihin. Samoin alueellistamisessa käytetään usein samoja perustilastoja kuin kansantalouden tilinpidoon laskelmissa. Kaikkea laskennassa tarvittavaa tietoa ei ole saatavissa alueittain ja siksi on välillä turvaututtava indikaattoripohjaisiin laskelmiin. Tietoihin liittyy sitä enemmän epävarmuutta mitä enemmän joudutaan käyttämään muita menetelmiä kuin puhdasta alhaalta ylös -menetelmää.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Tilasto ilmestyy vuosittain. Uusimman vuoden luvut ovat ennakkollisia.

Tilaston viive on tällä hetkellä tilastovuosi + 24 kuukautta. Nykyinen tuotantoaikataulu täyttää myös Euroopan unionin tilastotietojen toimitusaikataulun. Ensimmäiset tiedot toimitetaan Eurostatiin 24 kuukauden kuluttua tilastovuoden päättymisestä.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Tiedot ovat saatavilla internetissä. Julkistus sisältää laatuselosteen, jossa esitellään tilaston laatimisen menetelmät. Lisäksi tietojen oikeellisuutta on tarkasteltu makrotilaston näkökulmasta. Lukujen tilastollisia ominaisuuksia on vaikea esitellä, koska luvut perustuvat moniin eri lähdeaineistoihin. Perustilastoissa on mukana sekä otos- että kokonaisaineistoja.

Aluutilinpidon tilaston käsitteet ja luokitukset ovat saatavilla Tilastokeskuksen käsite- ja luokitustietokannoissa. Kansantalouden ja aluutilinpidon järjestelmä on dokumentoitu myös Euroopan kansantalouden tilinpidon järjestelmässä 1995 (EKT 1995).

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Tuotannon ja työllisyyden aluutilien yhtenäinen aikasarja alkaa vuodesta 2000 ja jatkuu uusimpaan julkaistuun tilastovuoteen. Tiedot noudattavat toimialaluokitusta TOL2008 ja perustuvat kansantalouden tilinpidon sen hetken uusimpiin julkaistuihin reuna-arvoihin. Kotitalouksien aluutilien vertailukelpoinen aikasarja kattaa vastaavat vuodet kuin tuotannon ja työllisyyden tilit. Kotitalouksien aluutilien tiedot poikkeavat kansantalouden tilinpidosta kohdassa 1.2 mainitulla tavalla, mutta tiedot ovat tarvittaessa saatavissa myös täsmälleen kansantalouden tilinpidon mukaisina.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Kansantalouden tilinpitajärjestelmä muodostaa yhtenäisen ja selkeän talouden tarkastelukehikon. Siksi myös aluutilinpidon luvuilla on nämä ominaisuudet osana kansantalouden tilinpidon järjestelmää.

Lisätietoja

Aku Alanen 09 1734 3320

Olli Pirinen 09 1734 3365

Eljas Tuomaala 09 1734 2723

Vastaava tilastojohtaja:

Leena Storgårds

aluetilinpito@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Aluetilinpito 2011, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

---

*Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi*

*Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1799-3393 (pdf)*